

Sygnatura akt: XI GC 926/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Paulina Lebowska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółka akcyjna V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.673 (pięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt trzy) złotych i 61 (sześćdziesiąt jeden) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 października 2019 roku;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.773 (dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt trzy) złotych i 20 (dwadzieścia) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się punktu 2 wyroku do dnia zapłaty;
3. zwraca powodowi od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 243 (dwieście czterdzieści trzy) złote i 80 (osiemdziesiąt) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;
4. zwraca pozwanemu od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 243 (dwieście czterdzieści trzy) złote i 79 (siedemdziesiąt dziewięć) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki.

Sygnatura akt: XI GC 926/20

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 sierpnia 2020 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zażądała od (...) spółka akcyjna V. (...) w W. zapłaty kwoty 5.673,61 złotych z odpowiednimi odsetkami oraz zapłaty kosztów procesu.

Według twierdzeń pozwu strony miały zawartą umowę ubezpieczenia autocasco. Z samochodu powódki ukradziono element, pozwany ostatecznie nie uznał swojej odpowiedzialności.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 73).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (karta 77) pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Wskazano na brak odpowiedzialności pozwanej co do zasady.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 maja 2019 roku (...) spółka akcyjna w W. zmieniła firmę na (...) spółka akcyjna V. (...) w W..

Niesporne.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jest właścicielem pojazdu R. (...).

Niesporne.

Na podstawie oferty (...) spółka akcyjna w W., ubezpieczyciel oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarły umowę ubezpieczenia floty pojazdów, w tym zawarto umowę autocasco. W dniu 17 grudnia 2018 roku strony zawarły umowę autocasco w stosunku do opisanego wyżej pojazdu. Była to umowa o pełnym zakresie.

Niesporne.

Pojazd R. (...) był użytkowany przez pracownika spółki w dniu 4 września 2019 roku a po zakończeniu jego pracy pozostawiony na noc na terenie magazynu spółki w P.. W dniu następnym pojazd nie pracował prawidłowo. Pojazd odstawiono do serwisu gdzie ostatecznie ustalono, że brak jest w pojeździe katalizatora a dochodzące do niego kable zostały przerwane. J. G. zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 9 września 2019 roku. Prezes zarządu spółki był wówczas niedostępny. W pierwszym dniu po powrocie R. P. zgłosił kradzież na policji. Sprawca kradzieży nie został wykryty. Ubezpieczyciel i ubezpieczony wymieniali się pismami a ostatecznie ubezpieczyciel odmówił wypłaty niespornej części odszkodowania. Koszt faktycznej naprawy spornych uszkodzeń wyniósł 5.673,61 złotych.

Dowód:

- zeznania świadka Ł. B., protokół karta 116 płyta CD koperta;
- zeznania powoda R. P., protokół karta 116 płyta CD koperta;
- zeznania świadka T. S., protokół karta 116 płyta CD koperta;
- dowód rejestracyjny karta 37-37v;
- zgłoszenie karta 42;
- oświadczenie karta 52;
- zawiadomienie o przestępstwie karta 53;
- wycena szkody, karta 55 – 57;
- pismo karta 59;
- faktura karta 60;
- reklamacja karta 61;
- pismo karta 62;
- pismo policji, kart 63;

Wierzyciel wzywał dłużnika do zapłaty.

Niesporne.

Do kradzieży elementu w pojeździe mogło dojść w wyżej opisanych okolicznościach. Koszt naprawy pojazdu po tej kradzieży, poniesiony celem aby stan pojazdu doprowadzić do stanu sprzed szkody to 5.523,49 złotych netto we wrześniu 2019 roku. Koszt poniesiony w wysokości 5.673,61 złotych jest kosztem rynkowym.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 119-127;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 5.673,61 zł tytułem świadczenia z umowy ubezpieczenia autocasco, w związku z zawartą z powodem umową. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że do zdarzenia nie mogło dojść w sposób opisany przez powoda, że nie przedstawiono nagrań monitoringu, mimo wcześniejszego wyliczenia wartości szkody przez powoda. Zdaniem pozwanego katalizator wykręcono, nie zaś ukradziono. O braku kradzieży miałyby świadczyć postępowanie i ustalenia dokonane przez policję w toku postępowania po zgłoszeniu zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa.

W sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa ubezpieczenia oc oraz autocasco.

Rozstrzygnięcia wymagała kwestia wysokości należnego stronie powodowej odszkodowania o odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela.

Podstawą prawną powództwa jest art. 805 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Istota umowy ubezpieczenia majątkowego sprowadza się do przejścia przez zakład ubezpieczeniowy określonego ryzyka zaistnienia, szkód w związku z wypadkiem przewidzianym w umowie, w zamian za uzyskanie składki od podmiotu ubezpieczającego. Ubezpieczający opłaca więc składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową, zaś zakład ubezpieczeń świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania. Świadczenia ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, czyli zdarzenia losowego.

W przypadku ubezpieczenia majątkowego świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Kodeks cywilny nie wprowadza materialnej definicji wypadku ubezpieczeniowego, pozostawiając tą kwestię do regulacji przez strony w umowie ubezpieczenia, które mają w tym zakresie pełną swobodę, ograniczoną tylko art. 353¹ i 58 k.c. Będzie ona zawsze skorelowana z przedmiotem ubezpieczenia (dobrem chronionym) oraz ryzykiem objętym ubezpieczeniem. Zatem ubezpieczyciel w zamian za zapłatę składki zobowiązuje się do zapłaty odszkodowania, w przypadku zaistnienia określonego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Jednakże postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia, będące elementem treści łączącego strony stosunku obligacyjnego, mogą przewidywać wyłączenie odpowiedzialności ubezpieczyciela.

W sprawie przedmiotowej (§ 4 ust. 1 umowy) strony zawarły umowę ubezpieczenia w pełnym zakresie. Rozliczenie szkody mogło co do zasady nastąpić w wariantach kosztorys lub serwis (§ 4 ust. 2). Faktycznie strony zawarły umowę w wariantach serwis (§ 7 ust. 4 umowy). Zasady odszkodowania w razie częściowego uszkodzenia pojazdu przewidziano w treści § 22 ust. 1 – 4 umowy i § 22 ust. 6-8.

Umowa nie zawierała wyłączenia odpowiedzialności pozwanego w zakresie kradzieży elementów pojazdu. Na skutek kradzieży doszło do uszkodzenia pojazdu. Mając na uwadze zeznania świadków (karta 116 płyta Cd protokół)

sąd ustalił, że doszło do kradzieży elementu pojazdu ubezpieczonego. W trakcie zdarzenia pojazd przebywał na parkingu przedsiębiorstwa powoda, ogrodzonym i oświetlonym. Teren był monitorowany ale kamery nie obejmowały tego miejsca, gdzie znajduje się pojazd. Tym zeznaniom nie przeczył pozwany, nie kwestionował ich. Zdarzenie niezwłocznie zgłoszono na policję. Powód wyjaśnił z jakich względów nie uczynił tego niezwłocznie po zdarzeniu a wyjaśnienia w tym przedmiocie były jasne, logiczne i zrozumiałe.

Ustalając podstawy odpowiedzialności pozwanej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Biegły w sporządzonej opinii, jednoznacznie wskazał, że do uszkodzenia pojazdu mogło dojść na skutek kradzieży a koszty dochodzone w niniejszym postępowaniu są adekwatne do wysokości szkody jak również ich wysokości nie sprzeciwiają się warunki umowy stron.

Mając powyższe na uwadze, wobec wykazania przez powoda roszczenia co do wysokości jak i co do zasady, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyło się, opłata od pozwu w kwocie 400 zł, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową 1.817 złotych a także koszt wynagrodzenia biegłego w wysokości 556,20 zł.

Na podstawie art.. 82 i 83 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzeczono o zwrocie nadpłaconych zaliczek.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)